

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118352324
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6118352324.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členiek senátu JUDr. Ivety Sopkovej a JUDr. Dariny Legerskej v spore žalobkyne Mgr. Veroniky Vargovej, so sídlom kancelárie Mostná 62, 949 01 Nitra, správkynke úpadcu ELEKTRA NITRA, s.r.o. v konkurze, so sídlom Nábrežie mládeže 95, 949 01 Nitra, IČO 36 522 562, právne zastúpenej Advokátska kancelária VOZÁR s.r.o., so sídlom Trenčianska 56/D, 821 09 Bratislava, IČO 47 234 628, proti žalovanému HANT BA, a.s., so sídlom Hliny 1412, 017 07 Považská Bystrica, IČO 36 328 375, právne zastúpenému Advokátska kancelária KZ partners, s.r.o., so sídlom Slnečná 4, 903 01 Senec, IČO 47 236 477, o zaplatenie 7 654,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 14Cb/1/2019-239 zo dňa 17. júla 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7 654,97 eur, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 7 654,97 eur od 24.8.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 62 044,56 eur od 13.2.2017 do 16.2.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 52 044,56 eur od 17.2.2017 do 2.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 42 044,56 eur od 3.3.2017 do 13.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 32 044,56 eur od 14.3.2017 do 27.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 22 044,56 eur od 28.3.2017 do 30.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 12 044,56 eur od 31.3.2017 do 5.4.2017 a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v časti výroku, ktorým rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 76,22 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník, p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v časti výroku konanie zastavil čo do úrokov z omeškania 8 % ročne zo sumy 202 044,56 eur od 11.1.2017 do 17.1.2017, 8 % ročne zo sumy 182 044,56 eur od 18.1.2017 do 26.1.2017, 8 % ročne zo sumy 172 044,56 eur od 27.1.2017 do 5.2.2017 a 8 % ročne zo sumy 82 044,56 eur od 6.2.2017 do 12.2.2017 (prvá výroková veta), v časti výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7 654,97 eur, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 7 654,97 eur od 24.8.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 62 044,56 eur od 13.2.2017 do 16.2.2017, úroky

z omeškania 8 % ročne zo sumy 52 044,56 eur od 17.2.2017 do 2.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 42 044,56 eur od 3.3.2017 do 13.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 32 044,56 eur od 14.3.2017 do 27.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 22 044,56 eur od 28.3.2017 do 30.3.2017, úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 12 044,56 eur od 31.3.2017 do 5.4.2017 a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (druhá výroková veta) a v časti výroku rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 76,22 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník (tretia výroková veta).

2. Žalobu, ktorou sa proti žalovanému domáhal splnenia peňažnej povinnosti s príslušenstvom, odôvodnil žalobca tým, že na základe zmluvy o dielo č. BA-009/241-2016 zo dňa 21.4.2016 realizoval v postavení zhotoviteľa pre žalovaného dielo „VZ N., rekonštrukcia ČS4 a TS4, SO 06 - vonkajšie osvetlenie, SO 02.1 - rekonštrukcia ČS4 - stav. elektroinštalácia vrátane bleskozvodu a uzemnenia, PS 07 VKR, PS 01.2 a PS 02.2 motorická inštalácia. Po odovzdaní a prevzatí diela žalobca fakturoval 19 faktúrami žalovanému cenu diela - medzi nimi i faktúrou č. 2016105 na 224 493,95 eur. Časť fakturovanej sumy vo výške 11 224,70 eur predstavovala zádržné, ktoré bolo splatné podľa čl. III bodu 10 písm. a/ zmluvy o dielo. Žalovaný uhradil žalobcovi všetkých 19 vystavených faktúr na cenu diela čo do ich základu a zo sumy zádržného 11 224,70 eur uhradil iba 3 569,73 eur, pričom zvyšok 7 654,97 eur neuhradil ani na žiadosť konateľa žalobcu zaslanú predsedovi predstavenstva žalovaného e-mailom dňa 20.9.2018. Okrem zvyšku zádržného z faktúry č. 2016105 vo výške 7 654,97 eur sa žalobca domáhal aj dohodnutého úroku z omeškania zo sumy 3 569,73 eur a zaplata úroku z omeškania vo výške 8 % p.a. z dôvodu oneskoreného zaplata ceny diela 202 044,56 eur, ktorá suma bola splatná 10.1.2017, pričom žalovaný ju uhradil v oneskorení desiatimi platbami tak, že dňa 18.1.2017 uhradil 20 000 eur, dňa 27.1.2017 uhradil 10 000 eur, dňa 6.2.2017 uhradil 90 000 eur, dňa 13.2.2017 uhradil 20 000 eur, dňa 17.2.2017 uhradil 10 000 eur, dňa 3.3.2017 uhradil 10 000 eur, dňa 14.3.2017 uhradil 10 000 eur, dňa 28.3.2017 uhradil 10 000 eur, dňa 31.3.2017 uhradil 10 000 eur a dňa 6.4.2017 uhradil 12 044,55 eur. Žalobca zaslal faktúru č. 2016105 doporučenou poštou dňa 8.11.2016, čo bol utorok, a teda pochyboval, že predmetná zásielka bola žalovanému doručená až dňa 14.11.2016, teda v pondelok nasledujúceho týždňa, pričom nebude preverovať u Slovenskej pošty, a.s. doručovanie predmetnej zásielky a akceptuje dátum doručenia uvádzaný žalovaným dňa 14.11.2016. Pri splatnosti 90 dní splatnosť faktúry č. 2016105 teda nastala 12.2.2017, ako to uvádza aj žalovaný. Do 23.8.2018 žalovaný uhradil žalobcovi aj garančnú zábezpeku z ďalších 18 faktúr, ktorými bola fakturovaná cena predmetného diela. Úhradou zádržného z 18 faktúr v celosti a z faktúry č. 2016105 v časti žalovaný uznal pohľadávku žalobcu aj čo do zostatku zádržného z faktúry č. 2016105 a aj čo do splatnosti zádržného. Dielo bolo žalobcom odovzdané a žalovaným prevzaté dňa 20.10.2017. Výzva na úhradu zádržného bola žalovanému zasielaná dňa 5.2.2018. Žalobca nemá vedomosť o tom, či dielo bolo vzhľadom k svojmu charakteru aj kolaudované a či jeho investor (hlavný objednávateľ) zaplatil žalovanému prvú časť zádržného dohodnutú medzi žalovaným a investorom. Pokiaľ sa žalovaný voči zaplata zostatku zádržného vo výške 7 654,97 eur bránil tým, že ku dňu 4.9.2018 zaniklo žalobcovi právo na úhradu zádržného, žalobca považuje čl. XI ods. 5 a ods. 7 zmluvy o dielo za absolútne neplatný. Žalobca si pri podpise predmetnej zmluvy o dielo ani nevšimol, že do jej záverečných ustanovení sa dostali body, ktoré by mohli (v prípade využitia práva na zákonný postup žalobcu) znamenať výrazné zníženie ceny diela. Žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku z titulu nevyplateného zádržného a garančných zábezpek vo výške cez 151 000 eur. Z dokladov, ktoré predložil žalovaný, je zrejme, že žalovaný eviduje voči žalobcovi záväzky z titulu nevyplateného zádržného a garančných zábezpek vo výške 151 464,55 eur. Späťne vyhotoveným „Interným dokladom zo dňa 4.9.2018“ si žalovaný ponižil svoje záväzky (zatiaľ) o čiastku 35 689,36 eur započítaním, zrejme oproti svojej pohľadávke z titulu preplatku na cene diela. Tento „interný zápočet“ nebol žalobcovi doručený a žalobca sa o ňom dozvedel až z doručeného odporu. Dôsledky uplatnenia tohto ustanovenia zmluvy o dielo pre žalobcu možno zhrnúť tak, že žalobca sa dňa 20.6.2017 dohodol, že ak kedykoľvek neskôr využije svoje právo a podá dôvodný návrh na povolenie reštrukturalizácie, poskytne tým zľavu z ceny diela dojednanej vo výške 553 413,60 € bez DPH, pričom konkrétnu výšku zľavy žalobca v čase vzniku dohody nepoznal. Na základe odporu žalovaného sa žalobca 11.12.2018 dozvedel, že zľavu

z ceny diela poskytol vo výške 151 464,55 eur. Nakoľko cena diela bola už žalovaným vyplatená (až na žalovanú časť zádržného vo výške 7 654,97 eur a na garančnú zábezpeku vo výške 28 034,35 eur), žalovaný urobil zápočet na časť ceny diela ešte nevyplatenú

(35 689,36 eur) a vo zvyšku 115 775,19 eur vznikol žalovanému na cene diela preplatok. Poskytnutie zľavy v konkrétnej výške sa ukázalo potom, ako sa návrh na povolenie reštrukturalizácie ukázal ako dôvodný a súd reštrukturalizáciu povolil, avšak s účinnosťou spätnou, odo dňa predchádzajúceho dňu, v ktorom bol takýto dôvodný návrh podaný (4.9.2018). Ustanovenie čl. XI ods. 5 zmluvy o dielo je absolútne neplatné aj pre rozpor

a obchádzanie zákona a aj pre rozpor s dobrými mravmi. Toto ustanovenie obchádza účinok začatia reštrukturalizačného konania ustanovený v § 14 ods. 5 písm. f/ zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Žalovanému vznikla konkrétna pohľadávka z titulu zníženia ceny diela až po začatí reštrukturalizačného konania (ako sa návrh ukázal ako dôvodný a súd povolil reštrukturalizáciu) a žalovaný si ju tak mal prihlásiť do reštrukturalizačného konania. Obsah čl. XI ods. 5 zmluvy o dielo predstavuje obchádzanie účinku začatia reštrukturalizačného konania - zákazu započítania. O obchádzaní tohto zákonného ustanovenia svedčí interný zápočet žalovaného vyhotovený potom, ako sa návrh na povolenie reštrukturalizácie ukázal ako dôvodný (po povolení reštrukturalizácie dňa 16.10.2018), avšak so spätným dátumom 4.9.2018. Žalobca sa na základe čl. XI ods. 5 zmluvy o dielo dňa 21.4.2016 vzdal práva na časť ceny diela (vo výške všetkého zádržného a všetkých garančných zábezpek, a to budúcich i minulých). Žalobca v čase uzatvorenia zmluvy o dielo nevedel akú zľavu, aké zníženie ceny diela vlastne poskytol, resp. v budúcnosti poskytne. Vopred sa vzdal práva na takú časť ceny diela, v akej bude súčet všetkého zádržného a všetkých garančných zábezpek v čase povolenia reštrukturalizácie (574 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca postupoval v súlade so svojimi právami danými zákonom, keď dôvodne inicioval reštrukturalizačné konanie. Výkon týchto práv mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný zneužíva postavenie žalobcu

v reštrukturalizácii a koná v úmysle a s cieľom vyťažiť z tejto situácie a na žalobcovi zarobiť nemalé finančné prostriedky. Takéto konanie žalovaného je tiež v rozpore s poctivým obchodným stykom a nemôže požívať právnu ochranu.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Tvrdil, že žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ uzatvorili dňa 21.4.2016 zmluvu o dielo č. BA-009/241-2016, predmetom ktorej bolo uskutočnenie určitých prác na stavbe „VZ N.“. Zádržné vo výške 7 654,97 eur

z faktúry č. 2016105 žalovaný zadržal v zmysle čl. III ods. 3 zmluvy o dielo. Splatnosť zádržného mala nastať podľa čl. III ods. 10, písm. a/ zmluvy o dielo. Ku dňu podania žaloby mal voči žalobcovi vysporiadané všetky záväzky z faktúry č. 2016105. Splatnosť faktúry

č. 2016105 nenastala dňa 10.1.2017, a teda úroky z omeškania uplatnené v žalobe nie sú opodstatnené. Pokiaľ ide o splatnosť faktúry č. 2016105, podľa čl. III ods. 5 zmluvy „Zhotoviteľ je povinný vypracovať 1x mesačne súpis vykonaných prác a dodávok a predložiť ho k odsúhlaseniu zástupcovi objednávateľa oprávnenému konať vo veciach zmluvných

a technických posledný deň daného mesiaca. Poverený zástupca objednávateľa sa vyjadrí

a odovzdá súpis prevedených prác a dodávok zhotoviteľovi do troch dní od prijatia. Zhotoviteľ je povinný na základe odsúhlaseného súpisu prevedených prác a dodávok vystaviť faktúru - daňový doklad a do šiesteho kalendárneho dňa v danom mesiaci/v mesiaci,

v ktorom je faktúra vystavená/ doručiť ju na adresu uvedenú v ZOD. V prípade nedodržania termínu doručenia faktúry - daňového dokladu sa jej splatnosť predlžuje automaticky o 30 dní oproti splatnosti dohodnutej v článku III. bod 8 tejto ZOD. Týmto posunom úhrady faktúry - daňového dokladu sa objednávateľ nedostáva do omeškania s úhradou faktúr a zhotoviteľovi nevznikajú nároky podľa čl. VI. tejto zmluvy. Podľa čl. III ods. 8 Zmluvy o dielo: „Splatnosť faktúr i konečnej faktúry je 60 dní odo dňa jej doručenia na adresu objednávateľa.“ Na základe predložených dôkazov je zrejmé, že splatnosť predmetnej faktúry nemohla nastať dňa 10.1.2017, keďže uvedená faktúra bola vystavená dňa 8.11.2016 (už podľa dátumu vystavenia faktúry žalobca nemohol stihnúť doručenie do šiesteho kalendárneho dňa mesiaca, v ktorom bola faktúra vystavená) a doručená bola do sídla spoločnosti HANT BA, a.s. dňa 14.11.2016. Vzhľadom na zmluvné ustanovenie o predĺžení splatnosti faktúry /čl. III ods. 5 zmluvy o dielo/ nemohla splatnosť nastať tak, ako to tvrdí žalobca, ale až dňom 12.2.2017. Uznesením Okresného súdu v Nitre č. 31R/1/2018 sa začalo reštrukturalizačné konanie dlžníka ELEKTRA NITRA. Na základe čl. XI ods. 5 zmluvy o dielo sa znížila cena diela dňom, ktorý predchádzal podaniu návrhu dlžníka na povolenie reštrukturalizácie a týmto dňom zanikol okrem iného aj záväzok žalovaného uhradiť žalobcovi žalovanú istinu

7 654,97 eur, ktorá predstavuje časť zádržného z faktúry č. 2016105. Splatnosť zádržného bola zmluvnými stranami dohodnutá podľa čl. III ods. 10 písm. a/ zmluvy o dielo, avšak žalobca nedoložil žiaden dôkaz, podľa ktorého by mala splatnosť zádržného nastať dňa 24.8.2018. Ku dňu 4.9.2018 (deň ktorý predchádzal podaniu návrhu na povolenie reštrukturalizácie žalobcu) zaniklo žalobcovi právo na úhradu zádržného (aj garančnej zábezpeky), nakoľko sa cena za dielo podľa čl. XI ods. 5 zmluvy o dielo znížila o výšku zádržného a garančnej zábezpeky.

4. Súd prvej inštancie ako nesporné posúdil skutkové tvrdenia strán, že medzi žalobcom a žalovaným bola faktúra č. 2016105 splatná 12.2.2017.

5. Dokazovaním, ktoré súd prvej inštancie vykonal listinami predloženými stranami sporu, mal preukázať, že dňa 7.4.2016 úpadca spracoval cenovú ponuku, v ktorej vyčíslil cenu elektroinštalácie na 129 944,35 eur bez DPH, cenu vonkajšieho osvetlenia na 6 063,79 eur bez DPH, cenu bleskozvodu na 2 692,10 eur bez DPH, cenu motorickej elektroinštalácie na 144 536,10 eur a cenu vonkajších káblových rozvodov na 201 733,91 eur. Úpadca ako zhotoviteľ uzatvoril dňa 21.4.2016 so žalovaným zmluvu o dielo

č. BA-009/241-2016, na základe tejto zmluvy sa zhotoviteľ zaviazal vykonať pre objednávateľa práce na stavbe VZ N., rekonštrukcia ČS4 a TS4. Cena diela bola dohodnutá na 484 970,25 eur bez DPH s tým, že zmluvné strany sa dohodli, že 5 % z ceny diela je zádržné. Objednávateľ sa zaviazal, že zádržné uvoľní po uplynutí 30 dní odo dňa kolaudácie diela, po protokolárnom odovzdaní diela v zmysle článku VII. a po odstránení všetkých oznámených väd a nedorobkov, a to na základe písomnej výzvy zhotoviteľa. Zmluvné strany sa dohodli aj na tom, že objednávateľ nie je povinný zaplatiť zádržné do doby, pokiaľ objednávateľom nebude investorom stavby zaplatená prvá časť zádržného, dohodnutého medzi objednávateľom a investorom, s tým, že objednávateľ by sa nedostal do omeškania voči zhotoviteľovi. V článku XI.5 strany prehlásili, že ak dôjde k podaniu dôvodného návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povoleniu reštrukturalizácie na majetok zhotoviteľa, alebo ak zhotoviteľ vstúpi do likvidácie, platí dohoda strán s účinnosťou odo dňa predchádzajúceho dňu, v ktorom bol takýto dôvodný návrh podaný, podľa ktorej sa zmluvná cena za dielo znižuje o výšku všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek

a o sumu zadržanú v zmysle článku III.11 zmluvy, a to budúcich i minulých, ktoré vznikli podľa alebo na základe tejto zmluvy alebo iných záväzkových vzťahov uzatvorených medzi zmluvnými stranami, či už písomne alebo ústne, v rámci vzájomných záväzkových obchodnoprávných vzťahov. Pre účely tohto článku zmluvy sa za dôvodný považuje taký návrh, na základe ktorého bude vyhlásený konkurz alebo zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku úpadcu alebo povolená reštrukturalizácia. Úpadca dňa 8.11.2016 vyfakturoval žalovanému 202 044,56 eur za elektromontážne práce v zmysle zmluvy o dielo č. BA-009/241-216 na realizácii diela VZ N., rekonštrukcia ČS4 a TS4.

V predmetnej faktúre je suma 11 224,70 eur označená ako zádržné. Žalovaný na účet úpadcu zaplatil dňa 18.1.2017 sumu 20 000 eur s VS XXXXXXXX, dňa 27.1.2017 sumu 10 000 eur

s VS XXXXXXXX., dňa 6.2.2017 sumu 90 000 eur s VS XXXXXXXX., dňa 13.2.2017 sumu 20 000 eur s VS XXXXXXXX, dňa 17.2.2017 sumu 10 000 eur s VS XXXXXXXX, dňa 3.3.2017 sumu 10 000 eur s VS XXXXXXXX, dňa 14.3.2017 sumu 10 000 eur s VS XXXXXXXX., dňa 28.3.2017 sumu

10 000 eur s VS XXXXXXXX, dňa 31.3.2017 sumu 10 000 eur s VS XXXXXXXX, dňa 6.4.2017 sumu

12 044,55 eur s VS XXXXXXXX. Dňa 20.10.2017 bolo ukončené preberacie konanie stavby VZ N., rekonštrukcia ČS4 a TS4 so záverom, že boli zistené drobné vady a nedorobky, ktoré nebránili užívaniu diela. Okresný úrad Bratislava dňa 1.3.2018 vydal rozhodnutie, ktorým povolil užívanie vodnej stavby „VZ N., rekonštrukcia ČS4 a TS4“; predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.3.2018. Úpadca dňa 5.2.2018 požiadal žalovaného o úhradu zádržného okrem iného vyplývajúceho z faktúry č. 2016105 vo výške

11 224,70 eur a že túto výzvu úpadca podal na poštovú prepravu dňa 5.2.2018. Žalovaný dňa 23.8.2018 zaplatil úpadcovi sumu 3 569,73 eur s tým, že ako variabilný symbol uvedené „XXXXXXX“; pri úhrade žalovaný okrem variabilného symbolu zadal aj poznámku „ZADRZNE“. Okresný súd Nitra dňa 11.9.2018 uznesením sp.zn. 31R/1/2018 začal reštrukturalizačné konanie spoločnosti ELEKTRA NITRA, s.r.o. a uznesením sp.zn. 31R/1/2018 zo dňa 8.10.2018 povolil reštrukturalizáciu dlžníka ELEKTRA NITRA, s.r.o. Okresný súd Nitra uznesením sp.zn. 31R/1/2018 zo dňa 18.2.2019 zastavil reštrukturalizačné konanie dlžníka ELEKTRA NITRA, s.r.o., vyhlásil konkurz na majetok dlžníka ELEKTRA NITRA, s.r.o. a za správcu ustanovil Mgr. Veroniku Vargovú. Úpadca dňa 19.2.2018 oznámil žalovanému, že nefunkčnosť núdzového osvetlenia vo vchode 2A spôsobil nekvalifikovaný zásah tretej osoby a zámerna napájacích vodičov NAL, pričom táto vada bola odstránená. Pokiaľ ide o nefunkčnosť svietidiel na linke

č. 102, úpadca poprel svoju zodpovednosť za vznik tejto vady s tým, že predmetnú vadu môže odstrániť na základe samostatnej objednávky žalovaného. Žalovaný dňa 25.2.2019 zaslal úpadcovi reklamáciu, v ktorej požiadal

o odstránenie vady spočívajúcej v tom, že nefunguje čerpadlo č. 9 priesakových vôd. Úpadca dňa 1.3.2019 vymenil spínač hladiny na čerpadle č. 9. Žalovaný dňa 30.4.2019 požiadal úpadcu o preskúšanie elektroinštalácie osvetlenia s tým, že v garáži objektu často odchádzajú trubice osvetlenia. Dňa 30.4.2019 oznámil úpadca žalovanému, že nemá v rámci zodpovednosti za vady povinnosť preskúšavať elektroinštaláciu osvetlenia. Správca úpadcu do všeobecnej podstaty úpadcu zahrnul pohľadávky voči žalovanému vo výške 152 477,55 eur.

6. Súd prvej inštancie nevykonal výsluch pána E., nakoľko rokovanie pána E. s pánom H. sa uskutočnilo až po podpise zmluvy a pre toto konanie je tak irelevantné zisťovať priebeh a obsah rokovania.

7. Skutkový stav preukázaný dokazovaním právne posúdil súd prvej inštancie podľa § 407 ods. 3, § 536 ods. 1 - 3, § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka a podľa § 67 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR).

8. Konanie žalobcu proti žalovanému o splnenie peňažnej povinnosti bolo vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu ako dlžníka, nakoľko žalobou uplatnenú pohľadávku s príslušenstvom možno považovať za majetok, podľa § 47 ods. 1 ZKR zo zákona prerušené. Ustanovená správkyňa v konkurze navrhla pokračovanie konania a stala sa namiesto žalobcu - úpadcu v tomto spore žalobkyňou.

9. V priebehu konania zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 202 044,56 eur od 11.01.2017 do 17.1.2017, zo sumy 182 044,56 eur od 18.1.2017 do 26.1.2017, zo sumy 172 044,56 eur od 27.1.2017 do 5.2.2017 a zo sumy 82 044,56 eur od 6.2.2017 do 12.2.2017 späť a v tejto časti súd prvej inštancie konanie zastavil (prvá výroková veta).

10. Súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že strany uzatvorili zmluvu o dielo č. BA-009/241-2016 a že úpadca žalovanému vyfakturoval sumu 224 493,95 eur, z čoho suma 11 224,70 eur predstavovala zádržné. Medzi stranami nebolo sporné, že úpadca vyfakturované práce skutočne vykonal (oprávnenosť fakturácie nakoniec potvrdzujú aj dôkazy preukazujúce, že žalovaný zaplatil 202 044,56 eur, t.j. celú fakturovanú cenu zníženú o zádržné a garančnú zábezpeku). Medzi stranami bolo sporné iba to, či boli splnené podmienky na to, aby žalovaný bol povinný zaplatiť úpadcovi aj tzv. zádržné a či pohľadávka žalobcu titulom zádržného nezanikla inak. Pokiaľ ide o tzv. zádržné, hoci Obchodný zákonník tento inštitút výslovne neupravuje, v obchodnej praxi ide o relatívne často používaný prostriedok. Tzv. zádržné pritom možno definovať ako takú úpravu splatnosti ceny diela, keď prvá časť ceny diela je splatná v určitom momente (spravidla po skončení mesiaca, v ktorom boli práce reálne vykonané) a druhá časť ceny diela je splatná až niekedy neskôr (spravidla po kolaudácii diela). Z hľadiska právneho posúdenia ide teda o využitie možnosti danej v § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka dojednať si čas, kedy je objednávateľ povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu. Strany sa pritom dohodli, že na to, aby bol žalovaný povinný zaplatiť zádržné, musia byť kumulatívne splnené tieto podmienky (článok III.10 ZoD): a/ dielo bolo skolaudované, b/ dielo bolo protokolárne odovzdané objednávateľovi, c/ všetky oznámené vady a nedorobky boli odstránené, d/ zhotoviteľ písomne vyzval objednávateľa na uvoľnenie zádržného. Pokiaľ ide o podmienku b/, zo zápisu o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby je zrejmé, že VZ N. bola žalovanému odovzdaná dňa 20.10.2017. Pokiaľ ide o podmienku uvedenú pod písm. d/, z vykonaného

dokazovania je zrejmé, že úpadca písomne vyzval žalovaného na uvoľnenie zádržného s tým, že písomná výzva bola na adresu žalovaného zaslaná dňa 5.2.2018. Pokiaľ

ide o podmienku a/, z kolaudačného rozhodnutia Okresného úradu Bratislava

č.j. OU-BA-OSZP2-2018/024754-GGL zo dňa 1.3.2018 je zrejmé, že VZ N. bola právoplatne skolaudovaná dňa 26.3.2018. Pokiaľ ide o podmienku c/, žalovaný dňa 23.8.2018 zaplatil úpadcovi sumu 3 569,73 eur s tým, že ako variabilný symbol uviedol „XXXXXXX“

a poznámku „ZADRZNE“. Touto čiastočnou úhradou žalovaný uznal aj zvyšok dlhu, čím vznikla právna domnienka, že dlh existoval. Pretože podmienkou existencie dlhu titulom zádržného je „odstránenie oznámených vád“, treba sa domnievať, že vady boli odstránené (pokiaľ ide o vadu na núdzovom osvetlení vo vchode 2a, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že táto vada bola dňa 18.2.2018 odstránená).

11. Za kumulatívneho splnenia podmienok na uvoľnenie zádržného uvedené v bodoch a/, b/, c/ a d/, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovanému dňa 26.4.2018 (t.j. tridsiaty prvý deň po 26.3.2018) vznikla právna povinnosť, aby úpadcovi zaplatil zádržné vo výške

11 224,70 eur. Pretože žalovaný z tohto zádržného zatiaľ zaplatil iba 3 569,73 eur, súd ho zaviazal na doplatenie zvyšných 7 654,97 eur. Pretože žalovaný je v omeškaní s úhradou sumy 7 654,97 eur, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z tejto sumy. Hoci žalovaný je v omeškaní od 26.4.2018, žalobca žiadal úroky z omeškania až od 24.8.2018 a súd prvej inštancie mu preto v zmysle zásady non ultra petitum priznal úroky až od 24.8.2018. Pokiaľ žalovaný v konaní poukazoval na to, že tento záväzok zanikol v dôsledku aplikácie článku XI.5 zmluvy o dielo, súd prvej inštancie sa s týmto nestotožnil. Pokiaľ ide

o zádržné, z článku III.3 zmluvy v spojení s článkom III.10 zmluvy je zrejmé, že zádržné slúži najmä na to, aby bol zhotoviteľ motivovaný odstrániť prípadné vady diela a zároveň, aby

v prípade, že zhotoviteľ vady z rôznych dôvodov neodstráni, aby objednávateľ z prostriedkov určených pôvodne zhotoviteľovi, financoval odstránenie vád treťou osobou. Takéto riešenie možno považovať nielen za zákonné, ale aj za spravodlivé. Zhotoviteľ totiž pri aplikácii zádržného o nič nepríde - možno síce nedostane 100 % dohodnutej ceny, ale k tomu dôjde preto, že ani on neposkytol 100 %-né plnenie (plnenie zhotoviteľa by bolo 100 %-né iba vtedy, ak by bolo bez vád, resp. ak by zhotoviteľ vady bezplatne odstránil). Zádržné je teda

v súlade so zásadou, že odplatné plnenie sa má poskytovať za odplatu (rozhodnutie NS ČR sp.zn. 32Cdo/2999/2008). Vo vzťahu k „minulému“ zádržnému článok XI.5 zmluvy popiera zásadu, že odplatné plnenie sa má poskytovať za odplatu. To, že vyplatenie zádržného je podmienené odstránením všetkých oznámených vád a nedorobkov, totiž znamená, že zhotoviteľ vady diela odstránil. Ak však vady odstránené boli, zjavne už nebude potrebné, aby objednávateľ v budúcnosti zaplatil tretej osobe za ich odstránenie - objednávateľ teda nemá spravodlivý dôvod ponechať si zádržné. Inak povedané - v čase, keď sa stane zádržné splatným, je treba vychádzať z toho, že je isté, že zhotoviteľ vykonal minimálne 95 % diela. Ak však zhotoviteľ vykonal 95 % diela, zaslúži si aj 95 % dohodnutej ceny - t.j. cenu bez zádržného a garančných zábezpek (čo je 90 %) zvýšenú o zádržné (čo je 5 %). Článok XI.5 by však viedol k tomu, že napriek vykonaniu diela v rozsahu minimálne 95 % by zhotoviteľ mal nárok iba na 90 % ceny - čo je však v rozpore so zásadou, že odplatné plnenie sa má poskytovať za odplatu. Predmetný článok je teda v časti „minulého zádržného“ v rozpore

s dobrými mravmi a ako taký je (minimálne) v tejto časti neplatný. K zníženiu ceny

o 11 224,70 eur teda nedošlo - žalovaná suma 7 654,97 eur má charakter „minulého zádržného“, nakoľko táto suma sa stala splatnou 26.4.2018 - t.j. pred podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie (o začatí reštrukturalizačného konania súd rozhodol 11.9.2018

a z § 113 ZKR tak vyplýva, že návrh na reštrukturalizáciu bol podaný 27.8.2018).

12. Žalovaný tým, že zádržné nezaplatil v dohodnutom termíne - t.j. 26.4.2018, porušil svoju právnu povinnosť a podľa názoru súdu by teda žalovanému nemalo byť na prospech to, že v čase, keď porušoval svoju právnu povinnosť, došlo k povoleniu reštrukturalizácie. Pokiaľ žalovaný preukázal, že voči úpadcovi uplatnil reklamácie aj 25.2.2019 a 30.4.2019, zjavne ide o vady, ktoré boli zistené po kolaudácii, a na ich odstránenie je určená garančná zábezpeka. Výskyt týchto vád teda nemá vplyv na povinnosť vyplatiť zádržné.

13. Účelom článku XI.5 zmluvy je zjavne snaha obísť zákon - konkrétne kogentné ustanovenie § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR. Vzhľadom na charakter právneho vzťahu medzi stranami (zmluva o dielo) totiž žalovanému hrozí, že po začatí reštrukturalizačného konania mu vzniknú pohľadávky titulom vád diela, pričom vzhľadom na to, že zhotoviteľ je v úpadku, uplatnenie týchto nárokov môže byť skutočne bezvýsledné. Objednávateľovi dokonca hrozí, že hoci jeho nároky titulom vád diela budú neuspokojené, on sám bude musieť poskytnúť zhotoviteľovi peňažné plnenie titulom doplatenia ceny diela, pričom však vzhľadom § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR tieto pohľadávky nebude môcť započítať. Premenovanie „pohľadávky z vád diela“ na „zníženie ceny“, ku ktorému premenovaniu došlo práve dojednaním rozvázovacej podmienky, síce neodporuje výslovnému zneniu zákonného ustanovenia, ale svojimi dôsledkami sleduje práve to, aby § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR dodržaný nebol - čo je však práve podstata obchádzania zákona a horeuvedená rozvázovacia podmienka je neplatná. Možno súhlasiť s tým, že úpadca je podnikateľ, a tak sa u neho predpokladá aj určitá miera profesionálnej zdatnosti pri uzatváraní zmlúv. To potom naozaj znamená, že keď žalovaný pripraví zmluvu, ktorá má 15 strán základného textu, 12 strán všeobecných podmienok a 9 ďalších príloh, adresátovi zmluvy neostáva nič

iné, než preľuskať toto kvantum textu. Podľa názoru súdu prvej inštancie by však bolo poctivé, aby ten, kto pripravil text zmluvy, pritom postupoval tak, aby text zmluvy bol logicky usporiadaný - t.j. napr. aby ustanovenie týkajúce sa zníženia ceny o 10 % bolo vložené do článku III. - „Cena diela“ a nie do článku XI. - „Záverečné ustanovenia“. Keďže však žalovaný postupoval práve tak, že ustanovenie s významným dopadom na výšku ceny zahrnul do iného článku, než článku s nadpisom „Cena diela“, súd prvej inštancie dospel k záveru, že zníženie ceny podľa § 265 Obchodného zákonníka nemôže požívať právnu ochranu, nakoľko toto právo vzniklo v dôsledku nepoctivého postupu pri uzatváraní zmluvy. Skôr, než došlo k podpisu zmluvy, úpadca vypracoval cenovú ponuku, z ktorej vyplýva, že dielo bude schopný zhotoviť iba vtedy, ak zaň dostane minimálne 484 970,25 eur bez DPH. Ak však bol žalovaný ochotný za dielo zaplatiť iba 436 473,22 eur bez DPH, bolo by poctivé o tejto zásadnej skutočnosti informovať úpadcu priamo (t.j. nie iba tým, že sa to uviedlo v záverečnom ustanovení 15-stranovej zmluvy). Pretože žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného záväzku, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj sumu 40 eur ako paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (§ 369c Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z.). Pretože žalovaný faktúru č. 2018105 splatnú 12.2.2018 uhradil až po 12.2.2018, žalovaný bol v omeškaní so splnením peňažného záväzku a súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania.

14. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca si uplatňoval 9 861,39 eur (7 654,97 eur + 550,31 eur /úroky z omeškania zo 7 654,97 eur za obdobie od 24.8.2018 do dňa vyhlásenia rozsudku/ + 309,98 eur + 359,1 eur + 377,08 eur + 125,87 eur + 54,39 eur + 159,69 eur + 101,36 eur + 98,32 eur + 14,49 eur + 15,83 eur + 40 eur) a bol úspešný čo do sumy 8 689,36 eur (čiastočné späťvzatie totiž zavinil žalobca, je preto potrebné toto považovať za jeho neúspech). Pomer úspechu a neúspechu bol teda 88,11 % (úspech) ku 11,89 % (neúspech). Žalobca má teda nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,22 % trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. O výške priznanej náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

15. Proti časti výroku, v ktorej súd žalobe vyhovel a proti časti výroku čo do nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Po zopakovaní skutkového stavu v čl. II. odvolania s dôrazom na zmluvné podmienky dohodnuté v zmluve o dielo, najmä na čl. XI. ods. 5 zmluvy o dielo, o ktorom súd prvej inštancia prijal názor, že obchádza zákon, §114 ods. 1 písm. f/ ZKR a je taktiež v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a tým, nepožíva právnu ochranu. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vyplýva z nesprávneho posúdenia neplatnosti citovaného zmluvného dojednania. Namietal odôvodnenie uvedené v odseku 18. rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa názoru žalovaného citované zmluvné dojednanie nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, odplatné plnenie sa poskytuje za odplatu. Predmetným článkom nedochádza k zníženiu ceny diela o 100 %, a teda žalobcom poskytnuté plnenie bolo poskytnuté za odplatu. Dohoda o znížení odplaty o 5 % (zádržné) za vopred stanovených podmienok v žiadnom prípade nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o výške odplaty je výlučne na dohode medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný podpisom zmluvy výslovne akceptoval, že v prípadoch uvedených v čl. XI. ods. 5 zmluvy bude cena nižšia. To však v žiadnom prípade nepreukazuje, že žalobca nedostal za odplatné plnenie odplatu. Právny úkon sa prieči dobrým mravom práve vtedy a len vtedy, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich správania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty. Zníženie odplaty o 5 % za vopred odsúhlasených podmienok, kedy je predpoklad, že žalobca už nebude naďalej plniť svoje zmluvné záväzky, nemožno považovať za neprimeraný až do tej miery, že je potreba ho bezvýhradne vyhodnotiť ako vybočenie zo všeobecne spoločensky uznávaných zásad konania v právnom styku, ktoré je všeobecne neakceptovateľné z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi, v dôsledku čoho právny úkon ako celok je treba považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Sporové strany dojednali vo vzťahu k zádržnému a garančnej zábezpeky rozvázovacia podmienku v čl. XI. ods. 5 zmluvy a od jej splnenia závisí, či následky, ktoré nastali, pominú. Tým, že táto podmienka nastala zaniklo právo žalobcu na zaplatenie žalovanej časti diela bez ďalšieho osobitného úkonu. Uzavretie takejto dohody je prejavom autonómnej vôle zmluvných strán, uplatnenej v medziach zákona, nie je zákonom vylúčené. Žalovaný považuje údajnú neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia za nedôvodnú. Ide o dojednania bežné v obchodnej praxi, pričom žalovaný poukázal na

rozhodnutia iných súdov, ku ktorým sa súd prvej inštancie vôbec nevyjadril. K názoru, ktorý uviedol súd prvej inštancie v odseku 19. odôvodnenia rozsudku, žalovaný uviedol, že konštatovaním v tomto odseku porušuje súd prvej inštancie zásadu vigilanti bus uira scripta sunt, t.j. práva patria len bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, včas, s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou uplatňujú procesné oprávnenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8.11.2011, sp.zn. 1Sžr/38/2011). Bolo na žalobcovi, aby podal žalobu včas, pri vedomosti o čl. XI. ods. 5 zmluvy a o tom, že je v úpadku, resp., že mu hrozí úpadok. K splneniu podmienok k vyplateniu došlo dávno pred začatím reštrukturalizácie na jeho majetok, žalobu však podal po začatí reštrukturalizácie na jeho majetok. Žalovaný považoval za nesprávny názor súdu prvej inštancie o snahe žalovaného obísť zákon, kogentné ustanovenie § 114

ods. 1 písm. f/ ZKR. Čl. XI. ods. 5 zmluvy svojimi dôsledkami v žiadnom prípade predmetné ustanovenie neobchádza, nakoľko v zmysle § 120 ods. 2 ZKR je potrebné rozlišovať medzi pohľadávkami, ktoré vznikli do začatia reštrukturalizačného konania a pohľadávkami, ktoré vznikli po začatí reštrukturalizačného konania. Účinky začatia reštrukturalizačného konania pôsobia na pohľadávky, ktoré vznikli do začatia tohto konania. V prípade vzniku väd a nedorobkov po začatí reštrukturalizačného konania by išlo o nový dlh, ktorý by bol žalobca povinný plniť v celom rozsahu a účinky § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR by sa na neho nevzťahovali. Žalovaný nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie, že čl. XI. ods. 5 zmluvy o dielo je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a tým nepožíva právnu ochranu, keďže žalovaný postupoval práve tak, že ustanovenie s významným dopadom na výšku ceny zahrnul do iného ustanovenia, než do článku o cene diela. Žalobca je podnikateľom, ktorý slobodne a vážne uzatvoril zmluvu o dielo, a od ktorého sa predpokladá určitá miera profesionálnej zdatnosti podnikateľa, ktorá by sa mala prejavovať už pri vstupe do záväzkového vzťahu a pri uzatváraní zmlúv (NS SR sp.zn. 1 Obdo V 93/2004). Skutočnosť, v ktorom článku alebo odstavci sa nachádza sporné ustanovenie nemôže mať vplyv na zásady poctivého obchodného styku. Pôsobenie tejto zásady má ochraňovať zmluvných partnerov pred šikanóznymi tendenciami a praktikami v obchodovaní (nález Ústavného súdu SR z 1.4.2015 sp.zn. I. ÚS 640/2014). Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vyplýva aj z nesprávnej aplikácie § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka v súvislosti s údajným preukázaním odstránenia väd diela uvedených v preberacom protokole. Súd prvej inštancie vôbec nespomenul akým spôsobom mohol usudzovať, že žalovaný úhradou dňa 23.8.2018 uznal aj zvyšok záväzku. Uvedené spôsobuje aj nedostatočnú odôvodnenosť rozsudku ako závažný nedostatok, ktorý sám o sebe spôsobuje zrušenie rozsudku. Žalovaný pred súdom prvej inštancie poukazoval na skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie všetkých podmienok na úhradu zádržného. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu a presun dôkazného bremena, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.5.2010, sp.zn. 6Cdo 81/2010). Bolo na žalobcovi, aby presne a jasne preukázal splnenie podmienok na úhradu zádržného, vrátane odstránenia väd a nedorobkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP odôvodňoval žalovaný s poukazom na náležitosti písomného vyhotovenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj na konštantnú judikatúru ako porušenie základného práva účastníkov konania, a to práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Nedostatočné odôvodnenie vymedzil žalovaný s poukazom na skutočnosti uvedené v čl. III bod 1, A, i, iv odvolania, čl. III. bod B odvolania, čl. II bod 1 odvolania s tým, že žalovaný považuje rozsudok súdu prvej inštancie za arbitrárny. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach výroku zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby žalobu zamietol.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného (§ 373 ods. 3 CSP) k splatnosti zádržného zotrval na tvrdení o splnení tejto podmienky splatnosti podľa čl. III bod 10 písm. b/ zmluvy o dielo, pretože dielo bolo skolaudované (kolaudačné rozhodnutie), objednávateľovi bolo protokolárne odovzdané (preberací protokol zo dňa 20.10.2017), všetky vady oznámené preberacím protokolom boli odstránené, v čase spísania tohto protokolu neboli zistené žiadne vady a nedorobky, ani následne žalovaný nevytýkal žiadne vady a nedorobky, žalovaný až v priebehu súdneho konania reklamoval vady, ktorých odstránenie žalobca v konaní preukázal. Žalovaný v konaní ani netvrdil, že by niektorá konkrétna vada zistená pri preberaní zostala do podania žaloby neodstránená, a teda zádržné by nebolo z tohto dôvodu splatné. Zhotoviteľ písomne vyzval objednávateľa na uvoľnenie zádržného výzvou zo dňa 5.2.2018. Žalovaný sám k odporu predložil písomné dôkazy o tom, že zádržné považuje za splatné

(zo dňa 20.9.2018, kde uvádza, že eviduje splatné zádržné 7 654,97 eur, tento doklad žalobca priložil opätovne k odvolaniu), interný doklad zápočtu č. IDX180137 zo dňa 4.9.2018, podľa ktorého bol zápočet vykonaný aj k sume 18 879,67 eur (tento doklad žalobca priložil opätovne k odvolaniu), ktorá predstavuje zádržné 7 654,97 eur a garančné 11 224,70 eur. Tento interný jednostranný zápočet by žalovaný nevykonal pri neexistujúcej a nesplatej pohľadávke. Tieto doklady vytvorené žalovaným vyvracajú obranu žalovaného, že zádržné nepovažuje za splatné. Žalovaný sa nebránil v konaní ani tým, že by mu investor (G. a.s.) neuhradil časť zádržného dohodnutého medzi investorom a žalovaným. Úhradou časti zádržného dňa 23.8.2018 vo výške 3 569,73 eur žalovaný uznal oprávnenosť a splatnosť pohľadávky žalobcu na doplatenie zádržného aj v časti 7 654,97 eur. Úhradu 3 569,73 eur vykonal žalovaný po výzve žalobcu a pred vykonaním svojho interného zápočtu na zvyšok pohľadávky. Žalovaný splnil čiastočne svoj záväzok a toto plnenie má účinky uznania zvyšku dlhu, čoho dôkazom je aj pokus o splnenie zvyšku dlhu započítaním. Žalovaná istina bola v čase podania žaloby splatná. K neplatnosti čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo žalobca poukázal na to, že žalovaný v odvolaní cituje celé ustanovenie, no aplikuje ho len čiastočne v rozsahu, aký považuje za platný a neaplikuje ho v tej časti, ktorú pripustil, že môže byť neplatná. Na pojednávaní dňa 19.6.2019 žalovaný pripustil neurčitosť predmetného článku v časti vety „budúce a minulé zádržné a garančné“, ktorú časť vety považoval za oddeliteľnú časť právneho úkonu. Podľa názoru žalobcu je možné oddeliť neurčitý a neplatný celý čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo od zvyšku zmluvy o dielo, nie je však možné oddeliť časť prvej vety čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo (niekoľko slov) od pokračovania tej istej vety a vyhlasať prvú časť vety za platný právny úkon a druhú časť vety za neplatný a oddeliteľný právny úkon. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že v zmysle čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo sa znížila cena diela spätne dňom, ktorý predchádzal podaniu návrhu dlžníka na povolenie reštrukturalizácie a týmto dňom zanikol okrem iného aj záväzok žalovaného uhradiť sumu 7 654,97 eur. Žalovaný vykonal interný zápočet nielen na túto sumu, ale aj na sumu garančného vo výške 28 034,39 eur, spolu na sumu 35 689,36 eur. Nakoľko žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku celkom 152 477,55 eur a žalovaný eviduje voči žalobcovi záväzky 151 464,55 eur je pre oboch mimoriadne dôležité vedieť, o akú sumu presne sa znížila pôvodne dohodnutá cena 581 964,30 eur aplikáciou čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo a aký ďalší záväzok žalovaného zanikol okrem sumy 7 654,97 eur. Žalovaný tiež tvrdil, že v čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo bola dohodnutá rozvázovacia podmienka podľa § 36 Občianskeho zákonníka, ktorej splnením automaticky zanikol žalobcovi nárok aj na žalobou uplatnenú časť diela a že mu na základe tohto článku nevznikla žiadna osobitná pohľadávka z titulu zníženia ceny diela, teda nemá oproti čomu započítavať žalovanú sumu, resp. nemá čo prihlasovať do reštrukturalizácie, neskôr konkurzu. Pri tvrdeniach žalovaného prišiel žalobca k záveru, že určiť novú, zníženú cenu diela pri aplikácii rozvázovacej podmienky podľa čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo nie je možné, pretože cena diela sa stáva zápornou, pri odplatnej povahe zmluvy o dielo nulová a žalovanému vznikol preplatok rovnajúci sa všetkému, čo doposiaľ titulom ceny diela podľa zmluvy o dielo zaplatil, čo je preplatok cez 500 000 eur. Zo znenia čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo vyplýva, že v prípade ak nastane rozvázovacia podmienka, od ceny diela 581 964,30 eur treba odpočítať, teda zmluvná cena sa znižuje : 1/ o výšku všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek budúcich, ktoré vznikli podľa tejto zmluvy, 2/ o výšku všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek minulých, ktoré vznikli podľa tejto zmluvy, 3/ o výšku všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek budúcich, ktoré vznikli podľa iných záväzkových vzťahov uzatvorených medzi zmluvnými stranami v rámci vzájomných záväzkových obchodnoprávných vzťahov, 4/ o výšku všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek minulých, ktoré vznikli podľa iných záväzkových vzťahov uzatvorených medzi zmluvnými stranami v rámci vzájomných záväzkových obchodnoprávných vzťahov. Podľa zmluvy o dielo vzniklo zádržné vo výške 28 034,39 eur a garančná zábezpeka vo výške 28 034,39 eur, spolu 56 068,78 eur. Žalovaný vykonal interný zápočet na sumu 35 689,36 eur, pričom táto suma predstavuje nie dohodnutú sumu, ale aktuálne nezaplatenú sumu. Čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo nehovorí o znížení nezaplateného zádržného a garančnej zábezpeky, ale o výške dohodnutých zádržných a garančných zábezpek. Uvedené by platilo, ak by čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo tu končil. Tým, že pokračuje o znížení ceny diela o dohodnuté zádržné a garančné budúce a minulé, uvedené spôsobuje neurčitosť, pretože nie je jasné, čo je budúce dohodnuté zádržné a garančné a čo je minulé dohodnuté zádržné a garančné podľa zmluvy o dielo. Zmluva o dielo na akciu „N./XXX“ bola podpísaná 21.4.2016. Žalobca zhotovoval pre žalovaného aj iné diela v rámci iných akcií, a to pred a aj po akcii VZ N.. Zo zmlúv o dielo na iné akcie mohlo vzniknúť minulé aj budúce (po 21.4.2016) zádržné a garančné. Následne žalobca vo vyjadrení podrobne vecne a číselne rozpísal aplikáciu čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo za obdobie od 1.1.2002 do 31.12.2018, počas ktorého žalobca zhotovoval pre žalovaného na základe vzájomných obchodných vzťahov diela. Na rozvázovacia podmienku v plnom rozsahu platí, že musí byť dojednaná v súlade so zákonom, nesmie zákon obchádzať, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a musí byť

určitá, inak je neplatná tak ako platný právny úkon pre vyvolanie účinkov s právnymi následkami. Ak je dojednanie rozvázovacej podmienky neplatné, znamená to, že právny úkon nie je podmienený a ňou predpokladané účinky nemôžu pominúť. Dohoda, ktorou sa cena diela stáva nulovou, je v rozpore s kogentným ustanovením § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podľa názoru žalobcu čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo napĺňa aj znaky dohody, ktorou sa žalobca vzdal práva na časť ceny diela, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, čo je v zmysle § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatné. Žalobca je aj toho názoru, že čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo obchádza zákon v zákaze započítania podľa § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR. Ak by bolo predmetné dojednanie platné, žalovanému by vznikla ešte pred začatím reštrukturalizácie pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu, ktorý dostal zaplatenú cenu diela vyššiu ako mu prináležalo potom ako nastala rozvázovacia podmienka. Žalovaný si mal pohľadávku prihlásiť do reštrukturalizačného konania a zároveň mal splatiť svoje záväzky voči úpadcovi, z ktorých by boli uspokojovaní všetci ostatní prihlásení veritelia. Interným zápočtom žalovaný obišiel zákaz započítania. V tomto smere sa žalobca stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie uvedenom v odseku 21. Žalobca vyjadril názor, že čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo je neurčitý, v rozpore s dobrými mravmi a ide o výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Vo vzťahu k rozporu s dobrými mravmi a k výkonu práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku poukázal žalobca vo vyjadrení pomerne podrobne na priebeh cca 16 rokov trvajúceho obchodného vzťahu, pričom štatutárny zástupca žalobcu osobne informoval štatutárneho zástupcu žalovaného o nutnosti vstupu žalobcu do reštrukturalizácie s uistením, že žalobca si bude riadne plniť svoje povinnosti aj naďalej a požiadal ho o včasné uhrádzanie zádržného a garančného, od čoho malo závisieť plnenie reštrukturalizačného plánu žalobcom. Práve na tomto stretnutí bolo žalobcovi oznámené, že v zmluve o dielo v záverečných ustanoveniach existuje čl. XI. bod 5 a že žalovaný môže na procese reštrukturalizácie ušetriť celé doposiaľ nevyplatené zádržné a garančné nielen podľa predmetnej zmluvy o dielo, ale aj podľa ostatných zmlúv o dielo. Cieľ žalovaného ušetriť a „zarobiť“ na reštrukturalizácii žalobcu sa začal napĺňať práve počas tohto konania, pričom takto bude žalovaný postupovať nielen v tomto prípade, ale aj v ďalších 16 prípadoch do započítania sumy 151 464,55 eur aj napriek tomu, že žalovaný sa do konkurzu ako veriteľ neprihlásil. Uvedeným postupom by došlo k zvýhodňovaniu žalovaného. Čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo znamená pre zhotoviteľa vykonať dielo bezplatne, resp. povinnosť po obdržaní 90 % ceny diela následne týchto 90 % vrátiť len preto, že vstúpil do reštrukturalizácie, resp. konkurzu, nemôže požívať právnu ochranu. Pokiaľ žalovaný uviedol v odvolaní, že odplata sa znížila o 5 % nemožno považovať za primerané zníženie, pričom na pojednávaní dňa 19.6.2019 uviedol, že k zníženiu odplaty došlo o 10 %. Toto protirečenie žalovaného dokazuje neurčitosť čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo a z tohto dôvodu neplatnosť celého predmetného článku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 26.9.2019 (§ 374 ods. 1 CSP) poukázal na to, že predmetom tohto konania je len úhrada časti zádržného vo výške 7 654,97 eur, nie úhrada iných peňažných plnení, ktoré žalobca eviduje voči žalovanému. Predmetné peňažné plnenia nemajú žiadny súvis s prejednávaným sporom. Žalovaný tvrdenia žalobcu spochybnil v celom rozsahu. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal existenciu akýchkoľvek iných záväzkov voči žalovanému a preto sú jeho tvrdenia bezpredmetné. V ostatnej časti vyjadrenia poukázal žalovaný na všetky doposiaľ prezentované ústne a písomné vyjadrenia.

18. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.10.2019 (§ 374 ods. 2 CSP) zotrval podľa obsahu na vyjadrení k odvolaniu žalovaného (odsek 16. odôvodnenia tohto rozsudku) s dôrazom na interný doklad žalovaného o znížení ceny diela podľa zmluvy o dielo.

19. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 2.11.2019.

20. V priebehu odvolacieho konania bolo odvolaciemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.2.2020 s názvom „Doplnenie vyjadrenia žalobcu zo dňa 11.10.2019“, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 19.2.2020. Žalovaný sa k tomuto vyjadreniu vyjadril podaním zo dňa 20.2.2020. Z obsahu oboch vyjadrení odvolací súd ustálil, že tieto vyjadrenia neobsahujú žiadne iné vyjadrenia k veci, ktoré by neboli obsahom predchádzajúcich vyjadrení strán sporu. Z tohto dôvodu odvolací súd konkrétny obsah týchto podaní neuvádza a odkazuje strany sporu na im, vzájomne doručené vyjadrenia.

21. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP a § 262 ods. 1

CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

22. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti podľa § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutú časť výroku, v ktorej súd prvej inštancie žalobe vyhovel, je potrebné ako vecne správnu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť; v odvolacom prieskume aj spôsobom doplnenia odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom na potvrdenie vecnej správnosti tejto časti výroku. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, a dňa 31.3.2021 verejne vyhlásil vo veci rozsudok za dodržania postupu podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, keď oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

23. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

24. V rámci postupu podľa § 380 ods. 2 CSP sa odvolací súd zaoberal aj odvolacím dôvodom uplatneným žalovaným podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP v rozsahu odvolacích tvrdení o nedostatočnosti a arbitrárnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa s tvrdením žalovaného nestotožňuje. Po preskúmaní spisu, vykonaného dokazovania, postupu súdu prvej inštancie a po vyhodnotení náležitostí rozsudku súdu prvej inštancie v intenciách procesnej normy § 220 ods. 2 CSP je odvolací súd toho názoru, že odvolacie tvrdenie žalovaného procesného charakteru neobstojí. Súd prvej inštancie odôvodnil výrok rozsudku a jeho odôvodnenie obsahuje všetky náležitosti podľa citovaného ustanovenia vrátane poradia týchto náležitostí ako ich predmetné ustanovenie v texte uvádza.

25. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Súd prvej inštancie v odsekoch 1. - 3. odôvodnenia uviedol čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil. V odsekoch 4. - 5. odôvodnenia uviedol, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. V odsekoch 5. - 9., 11. - 24. odôvodnenia súd prvej inštancie zrozumiteľne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, najmä žalovaného v rámci jeho procesnej obrany, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a v odseku 10. odôvodnenia súd prvej inštancie citoval právne normy, ktoré použil na právne posúdenie veci aj v súvislosti s hodnotením uvedeným v odsekoch 11. - 24. odôvodnenia. Súd prvej inštancie vykonal všetky stranami sporu označené a predložené listiny, preto nebolo nutné v odôvodnení uvádzať, ktoré dôkazy nevykonal. Ďalšie dôkazy súd prvej inštancie nevykonal, pretože ďalšie dôkazy strany sporu nenavrhli. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje hodnotenie základných otázok, ktoré boli predmetom konania, t.j. nárok žalobcu na zaplatenie/doplatenie zádržného, ktoré sa žalovaný zmluvne zaviazal plniť v prípade splnenia podmienok pre jeho vyplatenie. Skutočnosť, že odôvodnenie a tomu zodpovedajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie

nezodpovedá predstavám žalovaného, keď súd prvej inštancie neakceptoval ním uvádzané tvrdenia, neznamená, že prvoinštančné rozhodnutie je nepreskúmateľné. Neúspech žalovaného po posúdení procesného postupu súdu prvej inštancie nie je v danom spore dôvodom na zrušenie, prípadne zmenu rozsudku, pretože odvolací súd v prieskume nezistil skutkové a právne dôvody pre záver, že dokazovanie a hodnotenie výsledkov dokazovania v kontradiktórnom procese sporového konania v písomnom vyhotovení rozsudku nezodpovedá podmienkam § 220 ods. 2 CSP.

27. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Obchodného zákonníka a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ZKR) žalobe o splnenie peňažnej povinnosti vyhovel a žalobcovi ako čiastočne úspešnej strane sporu priznal proti žalobcovi nárok náhradu trov konania podľa jeho pomeru úspechu a neúspechu so zohľadnením dôvodu na strane žalobcu o zastavení konania sčasti pre čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom po začatí konania. Odvolací súd v rámci postupu podľa § 387 ods. 2 CSP uvádza:

29. Základom rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti skutkových a právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že súd prvej inštancie sa zrozumiteľným spôsobom vyjadril k nároku uplatnenému žalobcom a k použitej obrane žalovaného, zdôvodnil dôvody, na základe ktorých tento nárok žalobcovi priznal a žalobe vyhovel. Pri aplikácii § 387 ods. 2 CSP nie je odvolací súd povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie isté skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 350/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005). V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky dal súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku odpoveď na podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Vo vzťahu ku konaniu pred odvolacím súdom a k odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/2003 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, ale len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/2005 zo 16. marca 2005 „... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní...“.

30. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. Podstatou odvolacích tvrdení žalovaného je nesúhlas s názorom súdu prvej inštancie, že článok XI. bod 5 zmluvy o dielo č. BA-009/241-2016 zo dňa 21.4.2016 uzavretej medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom je svojím obsahom v rozpore s dobrými mravmi a zákon obchádza s následkom jeho neplatnosti a jeho uplatnením dochádza k výkonu práv v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

32. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie zmluvou o dielo č. BA-009/241-2016 zo dňa 21.4.2016, v ktorej zmluvné strany dohodli článok XI. Záverečné ustanovenia, bod 5 v tomto znení: „ Zmluvné strany výslovne prehlasujú, že ak dôjde k podaniu dôvodného návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie na majetok zhotoviteľa, alebo ak zhotoviteľ vstúpi do likvidácie, platí dohoda strán s

účinnosťou odo dňa predchádzajúcemu dňu, v ktorom bol takýto dôvodný návrh podaný, podľa ktorej sa zmluvná cena za dielo znižuje o výšku všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek a o sumu zadržanú v zmysle čl. III. ods. 11 tejto zmluvy, a to budúcich i minulých, ktoré vznikli podľa alebo na základe tejto zmluvy, alebo iných záväzkových vzťahov uzatvorených medzi zmluvnými stranami či už písomne alebo ústne, v rámci vzájomných záväzkových obchodnoprávných vzťahov. Pre účely tohto článku zmluvy sa za dôvodný považuje taký návrh, na základe ktorého bude vyhlásený konkurz alebo zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku úpadcu alebo povolená reštrukturalizácia. Zhotoviteľ je povinný písomne oznámiť objednávateľovi, že je proti nemu podaný návrh na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie alebo vstúpil do likvidácie“.

33. Článok III. Cena diela, spôsob fakturácie a platobné podmienky, bod 3. zmluvy o dielo dohodli strany sporu - zmluvné strany v tomto znení: „ Zmluvné strany sa dohodli, že 5 % z ceny diela (bez DPH) je zádržné a 5 % z ceny diela (bez DPH) je garančná zábezpeka. Zádržné a garančnú zábezpeku podľa tejto zmluvy je objednávateľ oprávnený zadržať za účelom zabezpečenia záväzku zhotoviteľa na riadne a včasné plnenie predmetu tejto zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že objednávateľ je oprávnený uspokojiť si zo zádržného a garančnej zábezpeky svoje nároky z väd diela, nároky na zmluvnú pokutu, náhradu škody, dodatočné náklady a straty objednávateľa plynúce z nedodržania doby výstavby zhotoviteľom, náklady vzniknuté objednávateľovi v dôsledku odstúpenia od tejto zmluvy. Zádržné a garančná zábezpeka budú vytvorené tak, že objednávateľ zadrží z každej faktúry/daňového dokladu čiastku vo výške 10 % z fakturovanej čiastky (bez DPH)“.

34. Článok III. Cena diela, spôsob fakturácie a platobné podmienky, bod 10. zmluvy o dielo dohodli strany sporu - zmluvné strany v tomto znení : „Zmluvné strany sa dohodli, že zádržné a garančná zábezpeka, resp. ich časť budú zhotoviteľovi zaplatené (uvoľnené) v prípade, že nebudú objednávateľom v súlade s touto zmluvou použité, nasledovne:

a/ zádržné objednávateľ uvoľní po uplynutí 30 dní odo dňa kolaudácie diela, po protokolárnom odovzdaní diela v zmysle článku VII. a odstránení všetkých oznámených väd a nedorobkov a to na základe písomnej výzvy zhotoviteľa. Zmluvné strany sa dohodli, že objednávateľ nie je povinný zaplatiť zádržné podľa tohto ustanovenia zmluvy a to do doby, pokiaľ objednávateľovi nebude investorom stavby (hlavným objednávateľom) zaplatený prvá časť (50 %) zádržného dohodnutého medzi objednávateľom a investorom. Týmto sa objednávateľ nedostáva do omeškania voči zhotoviteľovi podľa článku VI.

b/ garančná zábezpeka bude uhradená najskôr 45 dní od uplynutia záručnej doby na všetky časti a súčasti diela a odstránení všetkých reklamovaných väd v rámci záručnej doby, a to na základe písomnej výzvy zhotoviteľa alebo do 45 dní po predložení dokladu o neodvolateľnej, prevoditeľnej a bezpodmienečnej bankovej záruke, účinnej ku dňu vystavenia, na sumu garančnej zábezpeky zriadenej v niektorej objednávateľom schválenej bankovej inštitúcii a jeho akceptácii objednávateľom. Objednávateľ nie je povinný akceptovať predloženú bankovú záruku, a v takom prípade je oprávnený zadržiavať garančnú zábezpeku po celú záručnú dobu. Objednávateľ nie je povinný uhradiť garančnú zábezpeku zhotoviteľovi skôr, ako objednávateľovi uhradí sumu zadržívanú na obdobný účel investor, t.j. osoba, pre ktorú objednávateľ v pozícii zhotoviteľa zhotovoval stavbu, ktorej súčasťou je dielo podľa tejto zmluvy“.

35. Článok VII. Dokončenie, odovzдание a prevzatie diela, bod 6. zmluvy o dielo dohodli strany sporu - zmluvné strany v tomto znení: „Predmet zmluvy sa považuje za splnený jeho riadnym a včasným ukončením bez väd a nedorobkov a odovzdaním zhotoviteľom a prevzatím objednávateľom, a to len vo forme písomného preberacieho protokolu (Príloha č. 9) podpísaného podľa bodu 5 tohto článku zmluvy. Objednávateľ je oprávnený prevziať dielo aj s drobnými vadami a nedorobkami, ktoré sami o sebe ani v spojení s inými nebránia a nesťažujú užívanie diela a neznižujú jeho hodnotu“.

36. Článok XI. Záverečné ustanovenia, bod 1. zmluvy o dielo dohodli strany sporu - zmluvné strany v tomto znení: „Akékoľvek dohody, zmeny, alebo doplnenia k tejto zmluve je možné urobiť len písomnými dohodami vo forme dodatkov k tejto zmluve“.

37. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom dôkazov, ktoré boli vykonané pred súdom prvej inštancie, konštatuje preukázanie týchto rozhodujúcich skutočností (odsek 15. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie):

- vyúčtovanie časti ceny diela vo výške 224 493,95 eur bez DPH za elektromontážne práce v zmysle zmluvy o dielo faktúrou č. 2016105 zo dňa 8.11.2016, v ktorej bolo zádržné vo výške 11 224,70 eur, garančná zábezpeka vo výške 11 224,70 eur, čím k úhrade na cenu diela zostala suma 202 044,56 eur

- protokolárne odovzdanie diela žalobcom žalovanému dňa 20.10.2017 zápisom o odovzdaní a prevzatí, ktorého súčasťou sa stala príloha č. 1 - súpis ojedinelých drobných nedorobkov a väd zrejmych pre odovzdaní a prevzatí v lehote dohodnutej s objednávateľom stavby, pričom išlo o súpis drobných väd a nedorobkov, ktoré nebránili užívaniu diela

- kolaudácia diela rozhodnutím Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OSZP2-2018/024754-GGL zo dňa 1.3.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.3.2018, so začatím kolaudačného konania dňa 18.1.2018 a ústnym konaním spojeným s miestnym zisťovaním dňa 12.2.2018

- písomná výzva zhotoviteľa na uvoľnenie zádržného adresovaná objednávateľovi zo dňa 5.2.2018 s odoslaním žalovanému dňa 5.2.2018

V súlade s preukázanými skutočnosťami vzniklo žalobcovi právo na uvoľnenie (zaplatenie) aj časti ceny za dielo vyúčtovanej faktúrou č. 2016105 v podobe dohodnutého zádržného vo výške 11 224,70 eur ako 5 % z ceny bez DPH. Dňa 23.8.2018 žalovaný zaplatil žalobcovi zo sumy dohodnutého zádržného časť vo výške 3 569,73 eur, v dôsledku čoho predmetom konania zostala časť zádržného v nezaplatennej výške 7 654,97 eur. Žalovaný mal povinnosť v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami zádržné uvoľniť do 26.4.2018, pri zohľadnení splnenia poslednej zo zmluvných podmienok spočívajúcej v kolaudácii diela. Žalovaný túto povinnosť v prospech žalobcu nesplnil. V rámci použitých prostriedkov procesnej obrany žalovaný netvrdil, že zádržné viazané na splnenie podmienok dohodnutých v čl. III. bod 10. a/ zmluvy o dielo, použil v súlade so zmluvou o dielo čl. III. bod 3. za účelom zabezpečenia záväzku zhotoviteľa

- žalobcu na riadne a včasné plnenie predmetu tejto zmluvy.

38. Uznesením Okresného súdu zo dňa 11.9.2018 sp.zn. 31R/1/2018, ktoré bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. 180/2018 dňa 18.9.2018, začalo reštrukturalizačné konanie a dlžníka ELEKTRA NITRA, s.r.o., IČO 36 522 562 - žalobcu. Účinky začatia reštrukturalizačného konania nastali dňa 19.9.2018.

39. Uznesením Okresného súdu zo dňa 8.10.2018 sp.zn. 31R/1/2018, ktoré bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. 199/2018 dňa 15.10.2018, bola povolená reštrukturalizácia dlžníka ELEKTRA NITRA, s.r.o., IČO 36 522 562 - žalobcu. Účinky povolenia reštrukturalizácie nastali dňa 16.10.2018.

40. Žaloba žalobcu proti žalovanému bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica (upomínacie konanie) dňa 12.10.2018.

41. Z vyššie uvedených skutočností odvolací uzavrel a konštatoval, že v čase podania žaloby žalobou uplatnená pohľadávka existovala a bola splatná.

42. V konaní pred súdom prvej inštancie, a rovnako aj v odvolacom konaní, žalovaný namietal v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov, že žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu podľa zmluvného dojednanja čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo zanikla dňa 4.9.2018, teda v čase začatia súdneho konania neexistovala. Povolenie reštrukturalizácie, vyhlásenie konkurzu a zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku predstavovalo podľa tvrdenia žalovaného rozvázovaciú podmienku v zmysle § 36 Občianskeho zákonníka, následkom splnenia ktorej sa cena diela ku dňu podania dôvodného návrhu znížila o žalobou uplatnené zádržné v časti vo výške 7 654,97 eur, ktoré žalovaný neuvolnil/nezaplatil žalobcovi ku dňu podania návrhu na povolenie reštrukturalizácie po splnení podmienok ako zadržanej časti ceny za vykonané dielo.

43. Súd prvej inštancie, ktorý sa s názorom žalovaného nestotožnil, posudzoval a hodnotil obsah žalobcom namietaného sporného dojednanja čl. XI. bod 5 zmluvy o dielo nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach s prihliadnutím na obsah celej zmluvy o dielo s náležitou pozornosťou hodnotenia tých zmluvných podmienok, ktorými sa sledoval účel zádržného. Pri hodnotení tohto zmluvného dojednanja uzavrel, že predmetný článok je v časti „minulé zádržné“ v rozpore s dobrými mravmi a ako také je minimálne v tejto časti neplatné. Vzhľadom na to, že suma 11 224,70 eur má charakter minulého zádržného, nakoľko sa stala splatnou dňa 26.4.2018 pred podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie, k zníženiu ceny ani vo výške uplatnenej žalobou nedošlo. Žalovaný nesplnil svoju právnu povinnosť a tak by žalovanému nemalo byť na prospech to, že v čase keď túto právu

povinnosť porušoval, došlo k povoleniu reštrukturalizácie. Zároveň súd prvej inštancie vyslovil názor, že dojednaním rozvázovacej podmienky o znížení ceny diela v prípade povolenia reštrukturalizácie, ako tomu bolo v danom spore, sledoval žalovaný jej dôsledkami zabrániť uplatneniu a posúdeniu jeho prípadne vzniknutej pohľadávke titulom zádržného podľa § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR, ktorý by neumožnil žalovanému započítať jeho pohľadávku titulom zníženia ceny diela vo výške „všetkých dohodnutých zádržných a garančných zábezpek a o sumu zadržanú v zmysle čl. III. ods. 11 tejto zmluvy, a to budúcich i minulých, ktoré vznikli podľa alebo na základe tejto zmluvy, alebo iných záväzkových vzťahov uzatvorených medzi zmluvnými stranami či už písomne alebo ústne, v rámci vzájomných záväzkových obchodnoprávných vzťahov“. Podľa názoru súdu prvej inštancie tieto dôsledky obchádzajú zákonné ustanovenie § 114 ods. 1 písm. f/ ZKR a preto je táto rozvázovacia podmienka neplatná.

44. Zádržné je najmä podnikateľskou praxou zavedený inštitút, ktorý nie je upravený v Obchodnom ani Občianskom zákonníku. Platí, že pre jeho vznik a existenciu sa vyžaduje dohoda zmluvných strán. Jeho účelom je zabezpečiť objednávateľovi splnenie záväzkov zhotoviteľom. Zmluvné zádržné má povahu dohody o odklade splatnosti časti plnenia a o spôsobe jeho využitia. Nie je možné aplikovať na neho ustanovenia o zádržnom (retenčnom) práve.

45. Podmienka je vedľajšie dojednanie, ktoré je súčasťou právneho úkonu. Dôsledkom dohody o rozvázovacej podmienke je, že jej naplnením zaniknú účinky právneho úkonu ex nunc. Spôsobuje, že účinnosť právneho úkonu sa stáva neistou, závislou od neistej, ale možnej budúcej právnej skutočnosti. Toto vedľajšie dojednanie sa premieta do účinkov platne uskutočneného právneho úkonu. Neistá právna skutočnosť môže byť závislá od právneho úkonu, ale aj od inej právnej skutočnosti alebo inej udalosti. Za podmienky v zmysle vedľajších dojednaní však nemožno považovať zmluvné podmienky dohodnuté zmluvnými stranami týkajúce sa samotného obsahu dojednania bez úmyslu priameho vplyvu dojednanej podmienky na účinnosť zmluvy. Predpokladom platnej podmienky je platnosť samotného právneho úkonu.

46. Vo vzťahu k rozvázovacej podmienke v kúpnej zmluve vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 25.3.2015 sp.zn. 4 Cdo 84/2014 právnu vetu, v ktorej okrem iného uviedol, že „ rozvázovacia podmienka je taká podmienka, kedy jej splnením už medzičasom existujúce právne účinky právneho úkonu (práva a povinnosti), zaniknú. Do splnenia alebo zmarenia takejto podmienky existuje neistota, či právny úkon, ktorý je platný, záväzný a účinný, nestradá už právne účinky, ktoré nastali. Splnením rozvázovacej podmienky už existujúce právne účinky právneho úkonu zaniknú a právny úkon stráca ex nunc právne účinky a odpadá právny dôvod na plnenie. Pri uzatváraní konkrétnej zmluvy totiž môžu byť medzi účastníkmi také okolnosti, že už v čase uzatvárania zmluvy bude aspoň jeden zmluvný partner vedieť, že v prípade nesplnenia dojednaných zmluvných záväzkov druhou zmluvnou stranou, nebude mať záujem na ďalšom trvaní zmluvy. Pre takýto prípad si môžu zmluvné strany dojednať rozvázovacia podmienku. Pokiaľ jedným z hlavných záväzkov v kúpnej zmluve je zaplatenie kúpnej ceny, nič nebráni tomu, aby v zmluve nebola dohodnutá rozvázovacia podmienka spočívajúca v nezaplatení kúpnej ceny kupujúcim. Voľbu automatického zániku zmluvy vyvolaného naplnením rozvázovacej podmienky v takom prípade je potrebné považovať za prípustnú a logickú z dôvodu, pretože v takom prípade nie je potrebné voči zmluvnému partnerovi uplatňovať odstúpenie od zmluvy, prípadne oznamovať, že právne účinky zmluvy pominuli. Nesplnenie rozvázovacej podmienky naopak znamená, že právne účinky právneho úkonu trvajú naďalej a prestali byť podmienené“. Podľa názoru odvolacieho súdu sú vyslovené názory, i keď vo vzťahu ku kúpnej zmluve, použiteľné aj pre iné typy zmlúv, nakoľko majú všeobecný charakter a možno ich použiť pri posudzovaní a hodnotení rozvázujúcej podmienky dohodnutej v iných typov zmlúv, pretože objasňujú podstatu rozvázovacej podmienky ako právneho inštitútu.

47. Rozvázovacia podmienka dojednaná v čl. XI. bod 5. zmluvy o dielo znamenala, že povolenie reštrukturalizácie vyvolá zmenu v podstatnej náležitosti zmluvy o dielo, ktorou bola dohoda o cene diela a to aj napriek tomu, že žalobca dielo pre žalovaného vykonal v súlade s dohodnutými podmienkami, dielo odovzdal a žalovaný ho prevzal, v čase jeho odovzdania a prevzatia existujúce drobné vady a nedorobky, ktoré nebránili v užívaní diela, boli odstránené, dielo bolo aj v tej časti, ktorú vykonal žalobca dané do

užívania rozhodnutím príslušného orgánu (skolaudované) a žalobca vyzval žalovaného na uvoľnenie zádržného z odplatného právneho úkonu - zmluvy o dielo.

48. Odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvej inštancie, že zaplatením časti zádržného vo výške 3 569,76 eur dňa 23.8.2018 (VS XXXXXXX s poznámkou „zadržné“), ako aj nesporného tvrdenia žalobcu o zaplatení zádržného z 18 faktúr a garančných zábezpek z týchto faktúr dňa 23.8.2018 žalovaný v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka uznal zvyšok dlhu. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil ani nepreukázal konanie voči žalobcovi, z ktorého by bolo vôbec možné usudzovať, že žalovaný zvyšok svojho dlhu vo výške 7 654,97 eur ako časť zádržného z faktúry č. 2016105 neuznal.

49. Nad rámec dôvodov súdu prvej inštancie o neplatnosti sporného čl. XI. bod 5. zmluvy o dielo, je odvolací súd toho názoru, že predmetné dojednanie medzi zmluvnými stranami, i keď sa z hľadiska textu zmluvy o dielo nachádza v čl. XI. s názvom Záverečné ustanovenia, a nie v čl. III. Cena za dielo (z ktorého dôvodu vyslovil súd prvej inštancie, že zníženie ceny nepožíva právnu ochranu podľa § 265 Obchodného zákonníka, nakoľko toto právo vzniklo v dôsledku nepoctivého postupu pri uzatváraní zmluvy), nie je platným dojednaním ako celok, pretože dôsledkami presahuje konkrétny obchodný záväzkový vzťah a dopadá aj na obchodné záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktoré vznikli z iných zmlúv o dielo s iným predmetom plnenia a z iných práv a povinností, ktoré tvorili obsah týchto iných zmlúv o dielo, takže zníženie konkrétnej ceny diela zo zmluvy o dielo zo dňa 21.4.2016 tak bolo výrazne ovplyvnené aj výškou zádržného a garančných zábezpek nielen z tejto konkrétnej zmluvy, ale aj z iných zmlúv o dielo ako dôsledok povolenia reštrukturalizácie. Dojednanie pre svoje možné uplatnenie taktiež dostatočne nezohľadňuje vecné a časové štádium, či zádržné v čase povolenia reštrukturalizácie alebo vyhlásenia konkurzu plnilo účel zabezpečovacieho prostriedku, alebo tento účel už splnilo a z tohto dôvodu vzniklo zhotoviteľovi právo žiadať o jeho uvoľnenie tak, aby po vykonaní diela splnil svoju povinnosť aj objednávateľ a zhotoviteľovi doplatil aj tú časť ceny diela, ktorú zadržal pre účely zabezpečenia svojich nárokov, najmä na odstránenie zjavných väd diela a väd diela, ktoré sa v dôsledku porušenia jeho povinnosti vykonať dielo riadne a včas vyskytnú v záručnej dobe (zodpovednostné vzťahy). Z tohto hľadiska je obsah predmetného dojednania v zmluve o dielo zo dňa 21.4.2016 neurčitý, nezrozumiteľný a spôsobujúci stav právnej neistoty v konkrétnom záväzkovom vzťahu. Zároveň taktá dohodnutá rozvázovacia podmienka obchádza účinky ex nunc právnej udalosti, ktorá spôsobuje splnenie podmienky rozvázovacej podmienky, pretože zákonné účinky rozvázovacej podmienky posúva späť pred jej samotný vznik, čím sleduje zníženie ceny diela mimo režimu reštrukturalizačného konania a konkurzného konania. Odvolací súd v tomto smere považuje za správny názor žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu, že na to, aby podmienka vyvolala právne následky, musí spĺňať rovnaké náležitosti ako platný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí byť možná a dovolená. Dovoľenosť (prípustnosť) podmienky je daná vtedy, ak sa jej ustanovenie neprieči právu, pričom môže ísť o rozpor so zákonom, o jeho obchádzanie alebo rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

50. Vychádzajúc z obsahu spisu, skutkového stavu zisteného a preukázaného vykonaným dokazovaním, vrátane vyjadrení strán sporu ako prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany bol odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, toho názoru, že neplatnosťou čl. XI. bod 5. zmluvy o dielo nedošlo v dôsledku povolenia reštrukturalizácie k zníženiu ceny diela a žalobcovi po splnení dohodnutých podmienok vzniklo právo na vrátenie zadržanej časti ceny za vykonané dielo vo výške 7 654,97 eur a na žalobou uplatnené úroky z omeškania v zákonnej výške za oneskorené splnenie peňažnej povinnosti žalovaným zaplatiť cenu diela so zohľadnením obdobia omeškania jednotlivých častí ceny diela ako ich žalovaný postupne v konkrétnej výške a v konkrétnom období žalobcovi zaplatil.

51. Odvolací súd po vyhodnotení podstatných odvolacích tvrdení konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

52. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti výroku o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalobcovi ako úspešnej strane sporu vo veci samej patrí podľa § 255 ods. 1 CSP so zohľadnením § 256 ods. 1 CSP pri zastavení konania sčasti z dôvodu spätvzatia žaloby sčasti nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,22 %.

53. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).